

et heelt andet, end det var paa Lovens Tilblivelsfestid. Dernæst er der i Loven kun i Almindelighed omtalt, at et saadant Tilfyn fra Statens Side skal føres, og specielt kun sagt, at Amtmanden skal sætte sig i Kundskab om Skovenes Tilstand. Der er derimod ikke i Loven talt Noget om den egentlige sagkyndige Gjennemførelse af dette Tilfyn, og det turde vel nu være paa Tiden, da der er forløbet 50 Aar, at tænke paa, hvorledes dette sagkyndige Tilfyn skal føres. Vi ere vel nu komne saavidt, at vi Alle, baade Amtmænd og Ikke-Amtmænd, erkjende, at det vilde være ubilligt at forlange af Amtmanden, at han skulde præterebere at være sagkyndig og at han skulde gjøre Fordring paa at erkjendes som saadan, men da Loven ikke indeholder nogen Forfrist om, hvorledes dette Tilfyn skal gjennemføres, forekommer det mig, at den i saa Henseende kunde trænge til en Forandring. Navnlig turde det være et stort Spørgsmaal, om det gaaer an, at Staten overdrager dette Tilfyn til Mænd, til hvilke der, naar de gjorde Udsættelse paa, hvad der er skeet i private Skove, f. Ex. paa Naaletræers Fremkomst istedetfor Løvtræer — imod hvilket Indenrigsministeriet selv for et Par Aar siden fandt Anledning til at advare — da af de private Skoves Bestyrere kan gøres det fatale Spørgsmaal: Viser os, hvorledes I have gjort det, vi ville ikke sige bedre, men ligesaa godt som vi. Endelig staaer tilbage et Punkt, som maaffee fra først af nærmest har fremkaldt Tanken om Forespørgselen; skjøndt det ikke særlig er fremhævet deri, det Punkt nemlig, om Fordringerne til Skovenes Bevarelse bør være eensartede for alle Skove uden Hensyn til deres Størrelse. Selve Loven gjør i saa Henseende Forskiel paa Skovene efter deres Størrelse, idet det hedder i § 16: „fra den her befalede Bedligholdelse og Fredning maa alene undtages — 1) og 2) omhandle Punkter, som ikke vedkomme denne Sag — 3) Skovhaver og smaa adspredte Skovstykker, der ere saa ubetydelige, at de ei kunne ansees værd at indfredes, hvilke, saavel som den til Dyrehave indtagne Skov, det dog er forbudet at omhugge for Føde“. Her er der altsaa gjort en Forskiel, idet visse Skove bør indfredes, medens andre specielt paa Grund af

deres Lidenshed ere fritagne derfor, men dog ikke maae omhugges for Føde. I saa Henseende maae nu de forløbne to Mennefsaaldere have bragt den Erfaring, at hverken med Hensyn til Landets Forsyning med Brændsel og Gavn ved eller med Hensyn til de klimatiske Forhold have disse isolerede smaa Skovstykker nogen Betydning — jeg beder udtryffeligt bemærket, at jeg kun taler om de isolerede smaa Stykker, men ikke om de smaa Eiendomsparceller af sammenhængende Størrelse, thi der er Forholdet et andet —. Da nu Loven selv fattes en Bestemmelse om Grændsen mellem disse 2 Classer, og da det Forbud, Loven gjør mod at omhugge for Føde disse Smaastykker, muligviis kunde være for strengt, troer jeg, der er Anledning for Regjeringen til at overveie, om ikke en Forandring i Lovgivningen, hvorved den lempeles efter Tidens Lary, kunde være ønskelig. Det vilde være mig kjært, om den ærede Indenrigsminister kunde give os en Udsigt til at faae denne Deel af vor Landbolovgivning forbedret.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Uttring, at det har viist sig, at en saakaldet Lempning efter Nutidens Lary skulde være ønskelig, bemærke, at Betydningen heraf for de Forskjellige stiller sig i et forskjelligt Lys. Udtrykkene i Forespørgslen ere holdte saa almindelige, at man vanskeligt deraf kan komme til nogen klar Mening om, hvad der antages at stemme med Tidens Lary; Enhver vil ansee sin Anskuelse som stemmende med Nutidens Lary. Iøvrigt troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand vil have bemærket, hvormeget vi forøvrigt stemme overeens i dette Punkt, idet det af det Par Ord, jeg for ansførte, vil fremgaae, at det ogsaa er min Mening, at et og andet Punkt i Frdn. kan være forældet og trænge til en Forbedring, ligesom jeg ogsaa udtalte, at det var mig bekendt, at Flere havde meent, at der kunde være Spørgsmaal om en Skjærpelse af enkelte Grene af Lovgivningen.

Oppermann: Ja, derved fik vi intet Svar paa, om Regjeringen tilsigtede selv at komme med en saadan Forbedring, eller om